

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Google Inc.

Tuženik: Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)

Druge stranke: Wikimedia Foundation Inc., Fondation pour la liberté de la presse, Microsoft Corp., Reporters Committee for Freedom of the Press i dr., Article 19 i dr., Internet Freedom Foundation i dr., Défenseur des droits

Prethodna pitanja

1. Treba li „pravo na uklanjanje poveznica” – kako ga je Sud Europske unije utvrdio u svojoj presudi od 13. svibnja 2014. ⁽¹⁾ na temelju odredbi članka 12. točke (b) i članka 14. točke (a) Direktive od 24. listopada 1995. ⁽²⁾ – tumačiti na način da je operater pretraživača, prilikom udovoljavanja zahtjevu za uklanjanje poveznica, dužan izvršiti to uklanjanje na svim nazivima domene svojeg pretraživača, na način da se sporne poveznice više ne pojavljuju bez obzira na mjesto s kojeg se izvršava pretraga o osobnom imenu podnositelja zahtjeva, uključujući izvan teritorijalnog područja primjene Direktive od 24. listopada 1995.?
2. U slučaju negativnog odgovora na to prvo pitanje, treba li „pravo na uklanjanje poveznica” kako ga je Sud Europske unije utvrdio u svojoj prethodno navedenoj presudi, tumačiti na način da je operater pretraživača prilikom udovoljavanja zahtjevu za uklanjanje poveznica dužan ukloniti samo sporne poveznice na rezultate prikazane nastavno na izvršenu pretragu o osobnom imenu podnositelja na nazivu domene koji odgovara državi iz koje se zahtjev smatra izvršenim ili, općenitije, na nazivima domene pretraživača koji odgovaraju nacionalnim nastavcima tog pretraživača za sve države članice Europske unije?
3. K tome, kako bi se dopunila obveza navedena u drugom pitanju, treba li „pravo na uklanjanje poveznica”, kako ga je Sud Europske unije utvrdio u svojoj prethodno navedenoj presudi, tumačiti na način da je operater pretraživača, udovoljavajući zahtjevu za uklanjanjem poveznica, dužan ukloniti sporne rezultate pretrage prikazane nastavno na izvršenu pretragu o osobnom imenu podnositelja tehnikom zvanom „geo-blokiranje”, s IP adrese za koju se smatra da se nalazi u državi članici u kojoj je nositelj „prava na uklanjanje poveznica” rezident, ili pak, općenitije, s IP adrese za koju se smatra da se nalazi u nekoj od država članica na koje se primjenjuje Direktiva od 24. listopada 1995., neovisno o nazivu domene koji upotrebljava korisnik interneta koji izvršava pretragu?

⁽¹⁾ Presuda od 13. svibnja 2014., Google Spain i Google, C-131/12, EU:C:2014:317

⁽²⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL 1995., L 281, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 7., str. 88.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. kolovoza 2017. uputio Cour d'appel de Liège (Belgija) –
Ministère public protiv Marina-Simiona Suta**

(Predmet C-514/17)

(2017/C 347/31)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Liège

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ministère public

Tuženik: Marin-Simion Sut

Prethodno pitanje

Može li se članak 4. točku 6. Okvirne odluke 2002/584 ⁽¹⁾ tumačiti na način da ga se ne može primijeniti na činjenice zbog kojih je kaznu oduzimanja slobode izrekao sud države članice izdavateljice naloga ako su te iste činjenice na državnom području države koja izvršava nalog kažnjive samo novčanom kaznom, što znači da u skladu s nacionalnim pravom države koja izvršava nalog nije moguće izvršiti kaznu oduzimanja slobode u državi članici koja izvršava nalog i to na štetu socijalne rehabilitacije osuđene osobe te njezinih obiteljskih, društvenih, gospodarskih i drugih veza?

⁽¹⁾ Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83.; ispravak SL L 222, str. 14.)

Tužba podnesena 4. rujna 2017. – Europska komisija protiv Talijanske Republike**(Predmet C-526/17)**

(2017/C 347/32)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke**

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: G. Gattinara, P. Ondrůšek, A. Tokár, agenti)

Tuženik: Talijanska Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Talijanska Republika, time što je produljila do 31. prosinca 2046. istek roka na koji je dana koncesija radova u vezi s autocestom A 12 Civitavecchia-Livorno a da nije objavila poziv na nadmetanje, povrijedila obveze koje ima na temelju članka 2. i 58. Direktive 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, od 31. ožujka 2004., o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL L 134, str. 114.), kako je kasnije izmijenjena;
- Talijanskoj Republici naloži snošenje sudskih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija smatra da je produljenje do 31. prosinca 2046. koncesije za radove na autocesti A 12 Civitavecchia-Livorno izmjena bitnog uvjeta koncesije; kada je riječ o materijalnoj izmjeni te koncesije, navedeno produljenje jednako je sklapanju nove koncesije za radove te kao takva treba biti objavljena putem objave poziva na nadmetanje. Međutim, s obzirom da nije došlo do objave, Talijanska Republika je povrijedila obveze koje ima na temelju članka 2. i 58. Direktive 2004/18/EZ.